

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: دنیسه نائی
برگردان از: حمید بهشتی
۲۱ جولای ۲۰۱۶

در ترکیه ملت تاریخ می نویسد

جمعه شب نزد دوستانم بودم و تازه داشتیم خانه را ترک می کردیم. ناگهان به ما خبر می رسد که زرهپوش ها تردد در پل بسفر را بسته اند. اما در این لحظه کسی نمی دانست که بدرستی چه شده است. سپس ما به یک کلانتری در محله «جبهانگیر» می رسیم. نفرات پولیس که گنج شده بودند به ما گفتند کودتائی در شرف وقوع است و بدرستی نمی دانند که در سایر نقاط کشور چه می گذرد.

اینست که ما تصمیم می گیریم به خانه بازگردیم. در این بین خیابان ها خالی شده اند. در تلویزیون گزارش می شود که به چند مکان حمله شده است و از جمله اداره رهبری ارتش ترکیه و مرکز پولیس آنکارا اشغال شده و مرکز پولیس ستانبول نیز مورد حمله سربازان کودتا قرار گرفته است. هنگام خبردار شدن توسط تلویزیون چنین به نظر می رسد که کودتا موفق شده باشد. چنین به نظر می رسد که عبور و مرور در خیابان ها ممنوع شده. این است که ما تصمیم گرفتیم پیش از آن که ممنوعیت عبور و مرور عملی شود شهر را ترک کنیم. راه ما طولانی بود و موفقیت در راه شانس. در این بین از رادیو پیام رئیس جمهور اردو خان پخش شد که از همگان خواسته بود برای دفاع از دموکراسی به خیابان ها روند. و ناگهان خیابان ها را هزاران نفر پر می کنند. هنگامی که ما پس از چندین بار تعویض مسیر و از بیراهه رفتن به مقصدمان رسیدیم، توانستیم سایر وقایع را در تلویزیون تعقیب کنیم. تانک ها خیابان ها را بسته بودند و سیل جمعیت در خیابان ها جاری بود. صبح زود خبر رسید که کودتا شکست خورده است. سپس آگاه شدیم که هواپیمای رئیس جمهور اردو خان هم در فرودگاه آتاتورک در ستانبول به زمین نشسته است.

یادداشت هائی در باره کودتا و عواقب احتمالی آن

چنین به نظر می رسد که دخالت ملت از موفقیت کودتا جلوگیری کرده است. به نظر من عامل اصلی عقیم ماندن کودتا شخصی بود که به مخابرات اطلاع داد که برای جمعه شب، کودتائی طرح ریزی شده بود. زیرا این سبب شد که ارتش، کودتا را که اصلاً برای ساعت ۴ سحر شنبه طرح ریزی شده بود، به پیش اندازد.

اردوخان خواهان دخالت ملت ترکیه می شود. دعوت اردوخان تعیین کننده بود. مردم عکس العمل نشان دادند. مردم مستقل از تعلق حزبی و قومی به خیابان ها سرازیر شدند: نه فقط در آنکارا و ستانبول بلکه در سراسر کشور. بر طبق اطلاعات مندرج در روزنامه های ترکیه ۵ میلیون نفر در مقابل ارتش به خیابان ها آمده بودند. این نشان می دهد که جامعه مدنی بسیار پخته تر از آن است که تصور می رود. مخالفان حزبی اردوخان فهمیده اند که خیلی بدتر از دولت «سلطان» که به او گفته می شود هم می تواند باشد. به همین جهت آن ها در مقاومت مقابل ارتش با AKP متحد شدند. یک جنبه شگفت آور دیگر واقعه اینست که ملت بدرستی می دانست علیه ارتش برخواهد خاست. با همه اینها آن ها به خیابان ها سرازیر شدند، آن هم بدون هیچ اسلحه. زیرا ملت می خواست به روشنی نشان دهد که می خواست کودتا را با مقاومت صلح آمیز و با دادن کمترین قربانی متوقف سازد.

ارتش کودتا

در آغاز عملیات چنین به نظر می رسید که گویا این کودتا از جانب اقلیتی است در ارتش. این نیز به چشم می خورد که بسیاری از سربازان ساده (از جمله جوانانی که از چند هفته پیش خدمت نظام را آغاز کرده بودند) از دستورات مافوق تبعیت می کردند، بدون آن که بدانند جزئی از واقعه ای هستند که ترکیه را ۲۵ سال به عقب پرت می کرد. اما به محض این که برای این جوانان روشن شد که چه دارند می کنند اسلحه ها را به زمین گذاشتند. نفرات پولیس و غیر نظامی ها آن جوانان را در آغوش گرفته و بوسیدند، انگار می خواستند آنها را دلداری دهند. آن ها را کسی مسوول نمی داند. زیرا آن ها نمی دانستند، در واقع چه می شود. اما در موارد دیگر که سربازان به روی مردم آتش گشودند خشونت و مجازات خیابانی صورت گرفت. سپس روز شنبه چنین به نظر می رسید که کودتا تمام شده و به گذشته تعلق دارد. اما اردوخان از مردم خواست که همچنان در خیابان ها بمانند. گوئی او بیم داشته است که کودتا هنوز تمام نشده باشد.

وقایع در حین کودتا

روز یکشنبه به طور دائم اخبار عملیات مختلف ارتش از سراسر کشور گزارش شد. تازه آن زمان بود که برای من روشن شد از چه خطری گذشته ام. ما از جمله خبردار شدیم که در آنکارا کشاورزان با تراکتورهای خود باند فرودگاه را که قرار بوده هواپیماهای اف ۱۶ از آنجا بلند شوند سد کرده بودند. چند نفر آن ها پیش از آن که پولیس بتواند برای

دستگیری سربازان کودتا دخالت کند جان خود را در این راه گذارند. غیر نظامیان بسیاری در ستانبول برای محافظت از ساختمان شهرداری یا در اطراف تنگه بسفر جان خود را نهادند. این ها نمونه هائیس از مقاومت مردم تا پای جان در مقابل کودتا. رقم کشته شدگان و مجروحان دائم بیشتر می شود و در ساعات بعد هم ادامه خواهد داشت. تا کنون ۶۰۰۰ تن دستگیر شده اند.

دستگیری آکین اوزتورک

این جنرال بازنشسته نیروی هوایی به عنوان رهبر کودتا، یا دست راست رهبری کودتا مقصر شناخته شد و روز یکشنبه دستگیر گشت.

تقابل با امریکا

یک دلیل این که طرفداران همه احزاب به خیابان رفتند شاید مربوط به این بود که مقصری که همه رشته ها را به دست داشته است، معرفی شده بود. یعنی فتح الله گولن. او شخصیت به شدت سوال بر انگیزی است که ۱۷ سال پیش به میل خود به امریکا مهاجرت کرده است. گولن در گذشته از نظر سیاسی به اردو خان بسیار نزدیک بوده است. اما اکنون دشمن آشکار دولت او است. در جمعه شب شکایت رسمی علیه وی اعلام شد. اما با کمی تأخیر از جانب او اعلام گشت که ارتباطی با اینکار ندارد. اکنون ترکیه تقاضای استرداد او را داده است. گفته می شود دلایلی نیز برای مقصر بودن او در دست دارند. در این میان دولت ترکیه برق پایگاه اینچرلیک ناتو در ادانا را قطع کرده و پولیس آنجا را محاصره نموده. زیرا به احتمال قوی دو هواپیمائی که کودتاگران استفاده کرده اند از اینچرلیک به پرواز درآمده اند. تمامی اینها امریکا را مشکوک ساخته است. پرواز از ترکیه به مقصد امریکا نیز برای مدتی قطع شد.

نظری به آینده

در روز یکشنبه اردوخان در محله اوزکودار در ستانبول سخنرانی نمود و از همه رهبران احزاب و مردم تشکر کرد که اختلافات خود را به خاطر نجات کشور و به احتمال قوی جان خود وی کنار نهادند. زیرا جمعه شب به هتل واقع در کنار دریای مرمره که رئیس جمهور آنجا در حال گذراندن تعطیلات بوده است حمله شد. او فقط چند دقیقه پیش از آن حمله به محل امنی انتقال یافت. ناگهان برای من پیام توییت یکی از روزنامه نگاران ترکیه در المان به نام **تونچای آپچین** معنادار شد. آنجا وی گفته بود: «آن ها تو را در تخت خواب هم که باشی پیدا کرده و به هنگام سحر به دار خواهند زد.» برخی بر این نظراند که اردوخان همه این ها را خودش به راه انداخته است تا برای دولت خود امکان تحول استبدادی را میسر سازد. اما هجومی به این مقیاس و دلایل ارائه شده علیه گولن به نظر من این امکان را نمی کنند. اگر امریکا با درخواست تسلیم گولن موافقت می کرد، می شد این امکان را کاملاً مردود دانست. اما اگر امریکا گولن را تسلیم کند، باید به همدستی غیر مستقیم خود در اینکار اقرار نماید و نیز به حمایت از کودتا توسط دولت امریکا. من به هیچ وجه تصور نمی کنم که اینکار انجام شود.

آنچه اکنون ما امیدواریم این است که اردوخان اتحاد مردم ترکیه را به خاطر آورد و فراموش نکند که برخی از آنها از دعوت او که به خیابان روند تبعیت نموده و جان خود را فدا کردند. حال باید امیدوار بود که این واقعه چشمان وی را بگشاید و او به سخنان خود پایبند باشد که برای حفظ منافع تمامی ملت و نه فقط برای خاطر طرفداران خودش که به خاطر منافع اقتصادیشان از او حمایت نمودند، عمل نماید.

در تلاسکالا، ۱۸ جولای ۲۰۱۶

<http://www.tlaxcala-int.org/article.asp?reference=18447>

بیوگرافی نویسنده:

دنیسه نائی زاده ۱۹۹۰ در استان لاتینا / ایتالیا در ۲۰۱۴ فارغ التحصیل رشته همکاری های بین المللی از دانشگاه لا سپانیزا در رُم، تز دانشگاهی خود را در باره حقوق سیاسی زنان در ترکیه نوشت. وی که مدتی از تحصیلات خویش را در ترکیه گذرانده است همواره بدانجا باز می گردد و در حال حاضر در یکی از مدارس ایتالیائی در ستانبول کارآموزی می کند. او با سایت پروموزائیک همکاری دارد

لینک به سایت پروموزائیک

<https://promosaik.blogspot.de/2016/07/turchia-il-popolo-ha-scritto-la-storia.html>